

Nr 3. Duo

Bartosz

Stanisław

Jesz - cze chwil - kę się ustrzy - maj - cie i co po - wiem, po - słu - chaj - cie.

Bart

St

Więc słu - cha - my,

10

Bart

u - wa - ła - my, nie ga - da - my i cze - ka - my, co po - wie - cie nam no -

St

10

16

Bart

we - go, co po - wie - cie, co po - wie - cie nam no - we - go?

St

16

22

Bart

St

Tak jak ja -

27

Bart

St

go - da, tak jak ma - li - na, kra - sna, świe - ża,

27

32

Bart

St

by - ła ma dziew - czy - na. Daw - niej ra - dos - na, daw - niej we -

32

37

Bart

St

so - ła, za - wo - dzi - ła w tań - cu, za - wo - dzi - ła ko - ło.

37

42

Bart

St

A te - raz

42

47

Bart

St

smu - tna ja - ko pta - szy - na, gdy jej skrzy - dła

47

52

Bart

się ob-ci - na.

St

52

57

Bart

I dla-cze-goż tak się smu-ci, smu-tne pie-śni tyl-ko nu-ci? Po - wiedz, po - wiedz

St

57

63

Bart

co ją smu - ci, że te piosn - ki, smu - tne pie - śni tyl - ko nu - ci?

St

63

69

Bart

St

69

Bo w to wie - rzy, że jej Ja - nek,

74

Bart

St

sma-gły, rześ-ki jej ko-cha - nek, jak w świat po - szedł, tak nie wró - ci, tak nie wró - ci,

74

79

Bart

St

nie wró - ci. *8va*

79